

У СКАДРУ НА БОЈАНИ

Августа 1927.

Јуче по подне пошли смо из Тиране по највећем сунцу. Од јутра ме нико више није пратио, те при поласку нема никога од органа јавне безбедности. Дошли су да се поздраве Гани-бег и Хасан, рођак Сабри-бега из Дебра. У ауту још три путника: два трговца и један чиновник министарства финансија. Вредно је забележити да је један од тих трговаца из Требишта у Голом Брду — иде чак у Скадар по робу. Тако су организовани наши трговински односи са Албанијом. Трговачки уговор ратификован од албанског парламента није још примљен од нашег. А тврде да тај уговор није лош.

На раван крај мора упорно належе светлосно снопље и све наоколо трепери у сунчаној топлоти. Шуме у Мамурасу стоје непокретне поред слабог кукуруза на земљи подељеној Косоварима. Високо са планине гледа нас озбиљно Кроја са својим белим ластиним гнездима. Тамо у постојбини Мустафа Крује сад префектује чувени негдашњи одметник Бази Цан. Пут добар с мостовима, чије талпе отскачу при пролазу аутомобила. Једна мала локомотива вуче вагонете пуне шљунка из Маће. Местимично кулучари га расипају по друму.

Претседник је у Скадру од пре три дана, те због његове посете први подигнути славолук видимо у Мамурасу, пред чијом кафаном стајемо ради хладне воде. Ти су славолуци све чешћи од моста на Маћи. Капије од обичних шипова обавијене су шимширом или бр-